

OKRESNÝ ÚRAD BRATISLAVA

ODBOR OPRAVNÝCH PROSTRIEDKOV

Referát vnútorných vecí

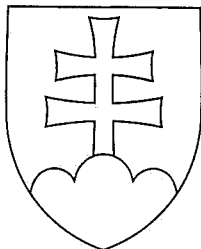
Tomášikova 46, 832 05 Bratislava

Číslo spisu

OU-BA-OOP1-2025/477861-003

Bratislava

22. 07. 2025

Rozhodnutie

o proteste prokurátora

Popis konania / Účastníci konania

nar. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

Výrok

Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát vnútorných vecí, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava ako príslušný správny orgán podľa § 24 ods. 6 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) a podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v konaní o proteste prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I, číslo: Pd 39/25/1101-4 zo dňa 13.05.2025, podanom podľa ustanovenia § 23 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 21 ods. 1 písm. a) bod 1 a § 24 zákona o prokuratúre proti rozhodnutiu Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-BA-OVVS2-2024/389699-014 zo dňa 28.11.2024, právoplatné dňa 27.12.2024, ktorým podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) zastavil priestupkové konanie proti obvinenému [REDACTED] nar. [REDACTED] [REDACTED] zo spáchania priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona č. 181/2014 Z. z. o volebnej kampani a zmene a doplnení zákona č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o volebnej kampani“), ktorý mal spáchať tým, že na sociálnej sieti Facebook v čase volebnej kampane volieb prezidenta Slovenskej republiky v roku 2024, ktorá trvala od 28.03.2024 do 03.04.2024, mal uverejnením platených príspevkov dňa 28.03.2024 a 29.04.2024 viesť sponzorovanú činnosť v prospech, resp. neprospech kandidáta na prezidenta SR, i keď takáto činnosť iných subjektov okrem politických strán, politických hnutí, koalícií politických strán a politických hnutí a kandidátov sa zakazuje, nakoľko skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom, rozhodol takto:

Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát vnútorných vecí, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava podľa § 24 ods. 7 zákona o prokuratúre protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I, číslo: Pd 39/25/1101-4 zo dňa 13.05.2025 vyhovuje a rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava č. OU-BA-OVVS2-2024/389699-014 zo dňa 28.11.2024, právoplatné dňa 27.12.2024, ktorým podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch zastavil priestupkové konanie proti obvinenému [REDACTED] nar. [REDACTED] [REDACTED] zo spáchania priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani, zrušuje.

Odôvodnenie

Okresný úrad Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím č. OU-BA-OVVS2-2024/389699-014 zo dňa 28.11.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.12.2024 (ďalej len „rozhodnutie“) podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch nakoľko skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom, zastavil konanie o priestupku, podľa § 20 ods. 1 písm. b) v

spojitosti s § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani, skutkovú podstatu ktorého mal naplniť [redacted] nar. [redacted] (ďalej len „obvinený [redacted]“) tým, že na sociálnej sieti Facebook v čase volebnej kampane volieb prezidenta Slovenskej republiky v roku 2024, ktorá trvala od 28.03.2024 do 03.04.2024, mal uverejnením platených príspevkov dňa 28.03.2024 a 29.04.2024 viesť sponzorovanú činnosť v prospech resp. neprospech kandidáta na prezidenta SR, i keď takáto činnosť iných subjektov okrem politických strán, politických hnutí, koalícií politických strán a politických hnutí a kandidátov sa zakazuje.

Proti tomuto záznamu podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I protest prokurátora podľa § 23 ods. 1 zákona o prokuratúre s poukazom na ustanovenie § 21 ods. 1 písm. a) bod 1 a § 24 zákona o prokuratúre, ktorým podľa § 23 ods. 2 písm. f) zákona o prokuratúre navrhuje, aby bolo predmetné rozhodnutie zrušené, pretože ním bolo porušené ustanovenia § 2 ods. 1, ods. 3, § 20 ods. 1 písm. b) zákona o volebnej kampani, ust. § 2 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch a ust. § 3 ods. 1, ods. 4, § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

V odôvodnení protestu prokurátora prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I. mimo iné skutočnosti uviedla, že prvostupňový správny orgán argumentáciu v rozhodnutí postavil v podstate na tom, že [redacted] svojim konaním nenaplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 20 ods. 1 zákona o volebnej kampani, nakoľko z jeho strany neprišlo k aktívnemu propagovaniu kandidáta alebo ku konaniu vedenému v neprospech kandidáta, teda k aktívnemu ovplyvňovaniu a formovaniu názoru voliča vo voľbách prezidenta SR 2024.

Prokurátorka v proteste prokurátora uviedla, že prvostupňový správny orgán uviedol, že pri svojom rozhodovaní vychádzal aj z uznesenia Ústavného súdu SR z 11. decembra 2013, sp. zn. PL. 15/2013, podľa ktorého volebná kampaň spočíva v aktívnom sprístupňovaní informácií o kandidátoch alebo o politickej strane do dispozičnej sféry voliča s cieľom ovplyvniť jeho voľbu. V danom prípade podľa priestupkového úradu nie je možné preukázať, že konanie [redacted] spočívalo práve v aktivite, teda činorodej iniciatíve buď politickej strany, politického hnutia, koalície politických strán a politických hnutí alebo kandidátov, prípadne platných iných subjektov, ktorá sa zameriava na aktívne šírenie, zverejňovanie, resp. propagovanie, či už politickej strany, jej kandidáta, či nezávislého kandidáta spôsobom slúžiacim na jeho podporu a prospech.

K tomuto vyjadreniu prvostupňového správneho orgánu prokurátorka dala do pozornosti, že volebná kampaň nemusí nevyhnutne spočívať v aktívnom šírení informácií majúcich za cieľ podporiť politický subjekt uchádzajúci sa o volenú funkciu a tak mu napomôcť k jej získaniu, ale môže spočívať aj v antikampani, ktorej cieľom je odradiť voličov od voľby politického oponenta (v danom prípade prezidentského kandidáta).

Ďalej prokurátorka poukázala na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 26/2019 z 26.05.2021: „Volebná kampaň má význam z hľadiska informovania voličov o kandidujúcich politických stranách a jednotlivých kandidátoch a tiež o tom, v akom stave je krajina po príslušnom volebnom období, a to z pohľadu vlády, ako aj z pohľadu opozície a ostatných kandidujúcich politických strán či jednotlivých kandidátov. Počas volebnej kampane je volič konfrontovaný s množstvom informácií v prospech, ale aj v neprospech kandidujúcich politických strán alebo jednotlivých kandidátov. Tieto informácie môžu mať rôzny charakter, obsah, kvalitu a validitu a na voličov môžu zapôsobiť dvojako – môžu podnietiť ich záujem o verejné veci a o spoločenskú diskusiu, ale môžu zapôsobiť aj opačne – môžu vyvolať stav apatie a bezmocnosti. To závisí nielen od subjektívneho prístupu voliča k informáciám, ktoré počas volebnej kampane dostáva, ale v objektívnej rovine aj od toho, ako sú informácie vo volebnej kampani podávané, či sú úplné alebo neúplné, objektívne alebo tendenčné, skreslené alebo neskraslené.“ Z citovaného nálezu Ústavného súdu SR, rovnako aj z druhej vety ust. § 2 ods. 1 zákona o volebnej kampani vyplýva, že zameranie volebnej kampane môže smerovať tak k získaniu volenej funkcie pre určitého kandidáta alebo naopak, smerovať k tomu, aby určitý kandidát volenú funkciu nezískal – antikampaň. Po obsahovej stránke je podstatou volebnej kampane, resp. antikampane poskytovanie informácií o činnosti, cieľoch a programe prezidentských kandidátov voličovi v snahe ovplyvniť jeho volebné rozhodnutie získaním hlasu v prospech jedného kandidáta alebo ho odradiť od hlasovania iného kandidáta.

V ďalšej časti protestu prokurátora prokurátorka uviedla, že prvostupňový správny orgán v rozhodnutí ďalej uviedol, že v danom prípade sa nejedná o volebnú kampaň, ale ako vyplýva z výpovede obvineného, ide o reakciu politika a osoby na vyhlásenie [redacted] a sprostredkovanie verejnosti informácií, ktorými obvinený disponoval z osobných skúseností. S poukazom na rozvedený obsahový rámec pojmu volebná kampaň, ktorej podstatou je práve šírenie informácií o cieľoch, činnosti a programe prezidentského kandidáta, sa priestupkový úrad odvolávaním sa na výpoveď obvineného, ktorý svoje konanie nepovažuje za priestupok, dostal do role pasívneho prijímateľa vyjadrení inej osoby. Takýmto postupom správny orgán, ktorému bola zverená právomoc rozhodovať v priestupkovom konaní v podstate rezignoval na svoju zákonnú povinnosť vyhodnotiť, či určitý druh komunikácie, či už priamej

lebo nepriamej, naplňa zákonné znaky volebnej kampane a teda podlieha regulácií a túto povinnosť delegoval na obvineného, ktorý si vlastne sám určí, či svojimi príspevkami viedol volebnú kampaň v neprospech jedného z kandidátov, a teda porušil zákaz v ust. § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani. Vo svetle takto zisteného prístupu správneho orgánu vo vzťahu k hodnoteniu zabezpečených dôkazov sa javí, že pokiaľ sa obvinený z priestupku k skutku neprizná, resp. sa prizná k šíreniu informácií o prezidentskom kandidátovi, ale toto šírenie obvinený zo subjektívneho hľadiska nebude považovať za porušenie zákonom stanoveného zákazu, priestupkovému úradu to stačí na to, aby výsledkom konania bolo rozhodnutie s výrokovou časťou, že skutok nie je priestupkom.

Ďalej v proteste prokurátora prokurátorka uviedla, že protestom napadnutom rozhodnutí prvostupňový správny orgán vychádza z časti vyjadrenia [REDAKOVANÉ] zo dňa 18.11.2024, v ktorej vysvetľuje pohnútku zverejňovania príspevkov na sociálnej sieti Facebook tak, že ich vnímal ako súčasť jeho osobnej kampane pred voľbami do Európskeho parlamentu a keďže zaujatie postojov a vyjadrenie sa k aktuálnym spoločensko-politickým otázkam patrí ku kľúčovým definičným znakom politika, bolo vzhľadom na jeho kandidatúru mimoriadne dôležité investovať čas a finančné prostriedky do tzv. zviditeľnenia sa ako politika. V tejto súvislosti bolo zistené, že volebné kampane pre voľby prezidenta SR a pre voľby do Európskeho parlamentu sa síce skutočne prekrývali, avšak to nemení nič na tom, že [REDAKOVANÉ] ako kandidát do Európskeho parlamentu sa nemohol podieľať na volebnej kampani/antikampani v prezidentských voľbách. Platí totiž, že aj za existencie taxatívneho výpočtu subjektov oprávnených viesť volebnú kampaň v ust. § 2 ods. 1 zákona o volebnej kampani, treba prihliadať na druh volieb, pričom v danom prípade viesť volebnú kampaň v prezidentských voľbách bolo od prijatia novely č. 208/2019 Z. z. k zákonu o volebnej kampani iným subjektom, ako kandidujúcim fyzickým osobám na prezidenta SR, zakázané. Z uvedeného teda vyplýva, že ak mal [REDAKOVANÉ] v rámci svojej volebnej kampane ako kandidát za poslanca do Európskeho parlamentu potrebu vyjadrovať v príspevku na Facebooku svoj „názor“ na osobu prezidentského kandidáta, mohol tak urobiť až po ukončení volebnej kampane v prezidentských voľbách, čím by neporušil zákaz ustanovený v § 2 ods. 3 volebného zákona.

Prokurátorka v proteste prokurátora ďalej uvádza, že prvostupňový správny orgán v rozhodnutí ďalej argumentuje, že zákonodarca nemôže zakázať fyzickým alebo právnickým osobám vyjadrovať svoj názor, čo je v rozpore s právom na slobodu prejavu, tak ako o ňom hovorí Ústava Slovenskej republiky. Tunajšia prokuratúra nemá vedomosť o začatí konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani s čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 4, čl. 26 ods. 1, 2 a 4 a čl. 31 Ústavy Slovenskej republiky, resp. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd alebo o ukončení tohto konania nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, v ktorom by súd konštatoval nesúlad ustanovenia § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani s predmetnými článkami Ústavy Slovenskej republiky, preto jej nie je celkom zrejmé, na akom zákonnom základe prvostupňový správny orgán polemizuje, či určitý v zákone stanovený zákaz je alebo nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Priestupkový úrad má totiž preskúmať, či určitým konaním boli naplnené znaky skutkovej podstaty priestupku a nie ústavnosť konania.

V tejto súvislosti prokurátorka v proteste prokurátora považovala za potrebné uviesť, že zákon o volebnej kampani nie je jediným právnym predpisom v právnom poriadku, ktorým by došlo k obmedzeniu slobody prejavu. Právo na slobodu prejavu nie je absolútnym právom, ale má svoje limity, pričom v Trestnom zákone (trestný čin ohovárania podľa § 373 TZ, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 TZ, prejavu sympatie k hnutiu smerujúcemu k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422 TZ, podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 TZ, schvaľovania holokaustu, zločinov politických režimov a zločinov proti ľudskosti podľa § 422d TZ, schvaľovanie trestného činu podľa § 338 TZ, podnecovanie podľa § 337 TZ), ale aj v priestupkovom zákone (priestupok extrémizmu podľa § 47a PZ, priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 PZ, priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 PR), sa nachádza množstvo skutkových podstát protiprávných činov, ktoré zasahujú do práva na slobodu prejavu, resp. šírenia informácií pod hrozbou trestnosti/sankcionovateľnosti. Pokiaľ sa priestupkový úrad odhodlal prekryť príspevok [REDAKOVANÉ] o. i. aj právom na slobodu prejavu, spravil tak v mylnej domnienke, že týmto konštatovaním sa ústavný text končí.

V súvislosti s argumentáciou prvostupňového správneho orgánu o zásahu do ústavného práva – slobody prejavu prokurátorka v proteste prokurátora uviedla, že právo na slobodu prejavu, ako je vymedzené v čl. 26 ods. 1 Ústavy SR nie je absolútnym právom. V zmysle čl. 13 ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Ústavy SR môže zákonodarca takéto právo za istých okolností zákonom obmedziť. Pri správnom vyvažovaní konfliktných ústavných práv, ktoré v tomto prípade možno zadefinovať ako právo na slobodu prejavu na jednej strane a slobodnú súťaž politických síl na strane druhej, je na mieste použiť prísnejší test proporcionality (keďže ide o konflikt základného ľudského práva a politického práva). Pri prvom subteste testu proporcionality sa skúma, v tomto konkrétnom prípade, právny základ obmedzenia práva na slobodu prejavu, ktorým je zákon o volebnej kampani v ust. § 2 ods. 3. zakazujúci činnosť tretích subjektov v prospech alebo neprospech politických subjektov vo voľbách. Možno teda konštatovať, že uvedené ustanovenie

zákona do istej miery obmedzuje fyzické a právnické osoby v slobode prejavu v čase vedenia volebnej kampane. Pri teste vhodnosti možno definovať právom aprobovaný cieľ obmedzenia slobody prejavu fyzických a právnických osôb na zabezpečenie slobodnej súťaže politických síl v zmysle, že v čase volebnej kampane majú byť voliči ovplyvňovaní priamo kandidátmi vo voľbách a nie akoukoľvek inou osobou, čo zabezpečuje objektivitu a ideálnu slobodu v rozhodovaní občanov, a v neposlednom rade slúži aj na ochranu kandidátov vo voľbách. Takúto zákonnú úpravu je navyše možno nepochybné považovať za obmedzujúcu len v nevyhnutnej miere, nakoľko zákon jasne definuje časové obdobie, v ktorom je sloboda prejavu obmedzená, a teda odo dňa vyhlásenia volieb až do momentu začatia volebného moratória. V tomto smere záujem na zachovaní pravidiel slobodnej súťaže politických síl, rovnosti prezidentských kandidátov vo volebnej súťaži (rovnosť šanci) v čase pred voľbami neobmedzuje neprimerane právo na slobodu prejavu, či už kvalitatívne, alebo kvantitatívne.

Prvostupňový správny orgán v odôvodnení protestom napadnutého rozhodnutia taktiež cituje časť Uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. PL. 62/2014 z 25.02.2015, pričom bližšie nerozvádza asociáciu predmetného uznesenia a skutku, vo vzťahu ku ktorému správny orgán dospel k záveru, že sa nejedná o priestupok, uvádza ďalej prokurátorka vo svojom proteste. V stručnosti poukázala, že predmetné uznesenie Ústavného súdu SR v citovanej časti reaguje na sťažovateľmi tvrdené porušenie ust. § 30 ods. 11 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí (zákon účinný do 30.06.2015), ktoré zakazovalo v čase 48 hodín pred začatím volieb a počas volieb v rozhlasovom a televíznom vysielaní, v hromadných informačných prostriedkoch, v budovách, kde sídlia okrskové volebné komisie, a v ich bezprostrednom okolí vysielat' alebo zverejňovať informácie o politických stranách a nezávislých kandidátoch v ich prospech alebo v ich neprospech slovom, písmom, zvukom alebo obrazom. Uvedené ustanovenie teda zakazovalo zverejňovať informácie o politických subjektoch v čase od konca volebnej kampane do skončenia hlasovania (volebné moratórium) v rozhlasovom, televíznom vysielaní a v ďalších hromadných informačných prostriedkoch. Obdobným spôsobom bol v ust. § 15 ods. 12 zákona č. 46/1999 Z. z. o spôsobe voľby prezidenta Slovenskej republiky, o ľudovom hlasovaní o jeho odvolaní a o doplnení niektorých ďalších zákonov (zákon účinný do 30.06.2015) upravený zákaz zverejňovania informácií v čase volebného moratória aj počas volieb prezidenta. V súčasnosti je časový úsek volebného moratória vymedzený v ust. § 14 ods. 1 zákona o volebnej kampani tak, že sa jedná o časový úsek 48 hodín pred dňom konania volieb a v deň konania volieb až do skončenia hlasovania, počas ktorého je zverejňovanie informácií o.i. aj o kandidátoch na prezidenta v ich prospech a neprospech v rozhlasovom vysielaní, v televíznom vysielaní, v rámci audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, v periodických publikáciách, neperiodických publikáciách a v agentúrnom spravodajstve zakázané. Zákon o volebnej kampani porušenie volebného moratória spôsobom predpokladaným v ust. § 14 ods. 1 kvalifikuje ako správny delikt (§ 19 ods. 9) a v prípade, ak by sa ho dopustila fyzická osoba, za splnenia tam uvedených podmienok by právna kvalifikácia takého konania zodpovedala priestupku podľa § 20 ods. 1 predmetného zákona. Čo sa týka spôsobu vedenia volebnej kampane, zákon o volebnej kampani osobitne, na rozdiel od zákazu zverejňovania informácií o kandidátoch na prezidenta v čase volebného moratória, neustanovuje to, akým spôsobom môže tretia strana volebnú kampaň viesť. Do úvahy preto prichádzajú v zásade všetky spôsoby, ktoré využívajú subjekty volebnej kampane, t. j. individuálni kandidáti a politické strany. Vzhľadom na to, že skutok priestupkový úrad posudzoval z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani a nie skutok súvisiaci s porušovaním volebného moratória, možno dospieť k záveru, že právne úvahy a východiská prezentované Ústavným súdom SR v uznesení sp. zn. PL. 62/2014 z 25.02.2015, na ktorý priestupkový úrad v rámci svojej argumentácie poukázal, sú na daný prípad neaplikovateľné.

Po vyhodnotení vyššie popísaného skutkového a právneho stavu prokurátorka dospela k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu je nezákonné. Správny orgán v rámci odôvodnenia napádaného rozhodnutia rezignoval na vlastné právne úvahy a obmedzil sa len na nekritické prevzatie obhajobnej argumentácie [REDAKOVANÉ], ktorú nijakým spôsobom nevyhodnotil z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) zákona o volebnej kampani. Zo zadokumentovaného skutkového stavu však nepochybné vyplýva, že [REDAKOVANÉ] vyššie označené vyjadrenia smerujúce voči osobe [REDAKOVANÉ] na sociálnej sieti Facebook zverejnil počas volebnej kampane a v priamej súvislosti s práve prebiehajúcou kandidatúrou [REDAKOVANÉ] na prezidenta Slovenskej republiky. V predmetnej súvislosti dala do pozornosti vyjadrenie ako „[REDAKOVANÉ] Muž ktorý pohŕda inými. [REDAKOVANÉ] nemôžem voliť práve preto, že ho poznám. Viem ako pracuje, aké má názory a ako sa stavia k ostatným ľuďom. Prezidentom nesmie byť človek, ktorý netoleruje iné názory a postoje. Dokonca ani len nedrží slovo. Toto je skutočný obraz prezidentského kandidáta [REDAKOVANÉ]. Netolerantný, sebestredný, povrchný a namyslený, o mnohých spoločenských témach nemá ani šajnu. A teraz si na chvíľu predstavte, že tento človek bude vrchným veliteľom ozbrojených síl. Že bude na medzinárodnej úrovni za Slovensko robiť tie najdôležitejšie rozhodnutia. Ústava mu totiž dáva neobmedzenú právomoc zastupovať Slovenskú republiku na vrcholných samitoch EÚ a NATO. Doterajší prezident rešpektoval, že na zasadaniach Rady Európskej únie zastupoval Slovensko premiér, ale Ivan Korčok si chce celkom vážne túto právomoc ponechať pre seba. Ako asi bude hlasovať, ak sa bude

rozhodovať o zachovaní práva veta pre členské štáty EÚ? Alebo o záväzku členských štátov prispieť do spoločnej dodávky zbraní na Ukrajinu? Prípadne o návrhu Emanuela Macrona, aby sme tam spoločne vyslali vojakov? Ako asi bude hlasovať človek, ktorý nemá vlastný názor a jeho postoje mu formulujú iní ľudia zo zákulisia, o ktorých vôbec nič nevieme? Toto nie je falošná hrozba. Toto je celkom reálna možnosť, pretože to, čo sa nám usiluje o sebe nahovoriť, je ľahko dokázateľná lož.“ Toto tvrdenie nemožno logickým postupom vyhodnotiť inak, ako majúce za cieľ ovplyvniť prebiehajúcu politickú kampaň v neprospech kandidáta [REDAKOVANÉ]. Dotknuté príspevky boli zverejnené na sociálnej sieti Facebook z profilu [REDAKOVANÉ], jednalo sa o platené, sponzorované príspevky, pričom [REDAKOVANÉ] nebol osobou oprávnenou viesť politickú kampaň, resp. antikampaň. Opätovne podotýkam, že zákonodarca explicitne zakazuje viesť politickú kampaň vo voľbách na prezidenta iným subjektom, ako práve kandidátom na prezidenta.

V záver protestu prokurátora prokurátorka uviedla, že jej nie je zrejmé, či priestupkový úrad riadne zistil skutkový stav veci, keďže v celom spise absentuje komplexné znenie príspevkov [REDAKOVANÉ] na sociálnej sieti Facebook.

S poukazom na v proteste prokurátora uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, považuje podanie protestu proti rozhodnutiu Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-BA-OVVS2-2024/389699-014 zo dňa 28.11.2024, právoplatné dňa 27.12.2024, za dôvodné a navrhuje aby bolo ako nezákonné zrušené.

Prvostupňový správny orgán o proteste prokurátora upovedomil listom obvineného [REDAKOVANÉ] a vyzval ho, aby sa k protestu prokurátora vyjadril. [REDAKOVANÉ] sa k protestu prokurátora napriek výzve prvostupňového správneho orgánu nevyjadril.

Prvostupňový správny orgán protestu prokurátora nevyhovel a podľa § 24 ods. 6 zákona o prokuratúre odstúpil protest spolu so spisovým materiálom na rozhodnutie svojmu bezprostredne nadriadenému orgánu.

V odstúpení protestu prokurátora nadriadenému orgánu prvostupňový správny orgán uviedol:

- Správny orgán striktně vychádzal z legálnej definície v § 2 ods. 1 zákona o volebnej kampani, ktorá explicitne vymenúva subjekty oprávnené viesť kampaň (politické strany, hnutia, koalície a kandidáti). Keďže [REDAKOVANÉ] nebol kandidátom na prezidenta, správny orgán argumentoval, že jeho činnosť nespadá priamo pod túto definíciu.

- Hoci prokurátor správne poukázal na existenciu antikampane, správny orgán rozlišoval medzi antikampaňou vedenou oprávnenými subjektmi (alebo v ich prospech) a izolovanou kritikou zo strany inej osoby. Argumentoval, že zákon o volebnej kampani primárne reguluje činnosť subjektov, ktoré aktívne súťažajú o volenú funkciu, a nie všetky prejavy názorov tretích strán počas volebnej kampane.

- Správny orgán tiež zdôraznil, že definícia volebnej kampane spája činnosť s "propagáciou ich činností, cieľov a programu za účelom získania funkcie." V prípade [REDAKOVANÉ] ktorý kandidoval do Európskeho parlamentu, správny orgán argumentoval, že jeho príspevky, hoci kritické voči prezidentskému kandidátovi, primárne slúžili jeho vlastnej kampani do eurovolieb tým, že demonštrovali jeho politické postoje a názory. Prekrývanie časových rámcov kampaní tak mohlo byť vnímané ako relevantný kontext.

- Správny orgán sa hlbšie zamerl na formulácie v príspevku [REDAKOVANÉ]. Muž, ktorý pohŕda inými." Mohol argumentovať, že hoci ide o kritické vyjadrenia, ich primárnym cieľom nebolo systematické a cielené odrádzanie voličov od [REDAKOVANÉ] v takej miere, aby to naplnilo podstatu antikampane v zmysle zákona. Vnímal ich skôr ako silnú rétorickú reakciu na konkrétne vyjadrenia alebo postoje kandidáta.

- Správny orgán zohľadnil aj kontext, v akom boli príspevky uverejnené – sociálna sieť Facebook, ktorá je vnímaná aj ako platforma pre osobnú komunikáciu a vyjadrovanie názorov, hoci s potenciálne širokým dosahom. V tomto smere správny orgán nadviazal na judikatúru, ktorá rozlišuje medzi sociálnymi sieťami a tradičnými hromadnými informačnými prostriedkami s ohľadom na reguláciu volebnej kampane (hoci táto judikatúra sa primárne týkala volebného moratória).

- Správny orgán venoval pozornosť aj tomu, či boli príspevky zamerané na konkrétne volebné témy alebo program [REDAKOVANÉ] alebo skôr na jeho osobnostné charakteristiky. Ak prevládali útoky na osobnosť, správny orgán to mohol vnímať ako menej priamo súvisiace s "propagáciou... cieľov a programu za účelom získania funkcie" v zmysle definície volebnej kampane.

- Správny orgán si bol vedomý, že sloboda prejavu nie je absolútna a môže byť obmedzená zákonom v záujme ochrany iných práv a verejných záujmov (napr. slobodnej súťaže politických síl). Avšak v tomto konkrétnom prípade správny orgán vyhodnotil, že záujem na sankcionovaní kritických názorov tretích strán počas volebnej kampane neprevažuje nad právom na slobodu prejavu, najmä ak nešlo o systematickú, financovanú kampaň objednanú kandidátom.

- Správny orgán argumentoval, že existujú iné právne nástroje (napr. občianskoprávna ochrana osobnosti) na riešenie prípadných nepravdivých alebo hanlivých výrokov, a že zákon o volebnej kampani by sa nemal používať na sankcionovanie každej kritiky.

- Správny orgán zvažoval aj "chilling effect" – potenciálne odrazenie občanov od vyjadrovania svojich názorov na politikov počas volebnej kampane, ak by sa akákoľvek kritika mohla považovať za nezákonnú volebnú kampaň.

- Správny orgán vo svojom odôvodnení detailnejšie opísal, ako hodnotil jednotlivé dôkazy (podnet, vyjadrenie [REDAKOVANÉ] vyjadrenie politickej strany HLAS, screenshoty príspevkov). Vysvetlil, prečo nepovažoval tieto dôkazy za dostatočné na preukázanie priestupku.

- Správny orgán zdôraznil, že v priestupkovom konaní je nevyhnutné bez pochybností preukázať všetky znaky skutkovej podstaty priestupku, vrátane zavinenia. V tomto prípade správny orgán dospel k záveru, že nebolo jednoznačne preukázané, že cieľom [REDAKOVANÉ] bolo viesť nezákonnú volebnú kampaň, a nie len vyjadriť svoj názor ako politik.

Na základe týchto úvah správny orgán prvého stupňa dospel k záveru, že protest prokurátora nie je dôvodný a na svojom pôvodnom rozhodnutí o zastavení priestupkového konania zotrval.

Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava (ďalej len „nariadený orgán“) po preštudovaní rozhodnutia napadnutého protestom prokurátora, administratívneho spisu vzťahujúceho sa k tomuto rozhodnutiu, ako aj samotného protestu prokurátora a vyjadrenia prvostupňového správneho orgánu, dospel k záveru, že protest prokurátora je dôvodný, a preto je protestu prokurátora potrebné vyhovieť a rozhodnutie zrušiť, nakoľko rozhodnutie nebolo vydané v súlade so zákonom, pretože rozhodnutie nevychádza z riadne zisteného skutkového stavu veci.

Odvolací orgán z predloženého spisového materiálu zistil, že dňa 15.04.2024 prvostupňový správny orgán prijal podnet pre podozrenie zo spáchania priestupku [REDAKOVANÉ], ktorého sa mal dopustiť tým, že vykonával volebnú kampaň jedného z kandidátov na prezidenta SR, a to [REDAKOVANÉ], v čase volebnej kampane, a teda v rozpore s § 2 ods. 3 zákona. V zmysle § 18 ods. 2 správneho poriadku doručení oznámenia o začatí konania [REDAKOVANÉ] dňa 13.05.2024 prvostupňový správny orgán začal konanie o priestupku na úseku volieb podľa § 20 ods. 1 písm. b) zákona o volebnej kampani, ktorého sa mal dopustiť [REDAKOVANÉ] tým, že na sociálnej sieti Facebook v čase volebnej kampane volieb prezidenta Slovenskej republiky v roku 2024 uverejnením plateného príspevku dňa 28.03.2024 mal viesť sponzorovanú činnosť v prospech resp. neprospech kandidáta na prezidenta SR, i keď takáto činnosť iných subjektov okrem politických strán, politických hnutí, koalícií politických strán a politických hnutí a kandidátov sa zakazuje. Súčasne s oznámením o začatí konania vyzval [REDAKOVANÉ] aby sa k veci vyjadril. Na deň 03.10.2024 nariadil prvostupňový správny orgán ústne pojednávanie priestupku, na ktoré si predvolal ako obvineného [REDAKOVANÉ], a ako svedka stranu HLAS – sociálna demokracia. [REDAKOVANÉ] sa na ústne pojednávanie priestupku nedostavil. Dňa 14.10.2024 strana HLAS - sociálna demokracia doručila prvostupňovému správne mu orgánu písomné vyjadrenie k veci spolu s ospravedlnením neúčasti na ústnom pojednávaní priestupku. Dňa 18.11.2024 bolo prvostupňovému správne mu orgánu doručené vyjadrenie [REDAKOVANÉ] spolu s ospravedlnením jeho neúčasti na ústnom pojednávaní priestupku. Dňa 28.11.2024 prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie, ktorým konanie vo veci priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) zákona o volebnej kampani, ktorého sa mal dopustiť [REDAKOVANÉ] tým, že na sociálnej sieti Facebook v čase volebnej kampane volieb prezidenta Slovenskej republiky v roku 2024, ktorá trvala od 28.03.2024 do 03.04.2024, mal uverejnením platených príspevkov dňa 28.03.2024 a 29.04.2024 viesť sponzorovanú činnosť v prospech resp. neprospech kandidáta na prezidenta SR, i keď takáto činnosť iných subjektov okrem politických strán, politických hnutí, koalícií politických strán a politických hnutí a kandidátov sa zakazuje, podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom, zastavil.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku, správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 18 ods. 1 správneho poriadku, konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu.

Podľa § 18 ods. 2 správneho poriadku, konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

Podľa § 67 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupky sa prejednávajú z úradnej povinnosti, ak nejde o priestupky, ktoré sa prejednávajú len na návrh.

Podľa § 77 zákona o priestupkoch, výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený z priestupku uznaný vinným, musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie, prípadne rozhodnutie o upustení od uloženia sankcie (§ 11 ods. 3), o započítaní času do času zákazu činnosti (§ 14 ods. 2), o uložení ochranného opatrenia (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 ods. 2) a o trovách konania (§ 79 ods. 1).

Prokurátorka v rámci protestu prokurátora obsiahlym spôsobom argumentuje, prečo je rozhodnutie o zastavení konania vo veci priestupku nezákonné, pričom sa hlavne zameriava na jednotlivé časti a argumentáciu prvostupňového správneho orgánu v odôvodnení rozhodnutia a uvádza, v čom a z akých dôvodov, je táto argumentácia prvostupňového správneho orgánu nesprávna. Na záver protestu prokurátorka uviedla, že jej nie je zrejmé, či prvostupňový správny orgán riadne zistil skutkový stav veci, keď v celom spise absentuje komplexné znenie príspevkov [REDAKOVANÉ] na sociálnej sieti Facebook.

Podľa § 3 ods. 5, § 32 ods. 1 ako aj § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. V danom prípade to znamená, zistenie skutočností, kto, kde, kedy a presne aký príspevok zverejnil. Až po presnej identifikácii príspevku a jeho obsahu možno pristúpiť k jeho právne posúdeniu, a teda či obsah tohto príspevku je alebo nie je volebnou kampaňou, a či zverejnením tohto príspevku došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty priestupku alebo nie. Výrok rozhodnutia takéto požiadavky na spoľahlivo zistený skutkový stav nespĺňa, keďže tieto príspevky (podľa výroku malo ísť o dva samostatné príspevky) identifikuje iba tým, že boli zverejnené [REDAKOVANÉ] na sociálnej sieti Facebook dňa 28.03.2024 a 29.04.2024 v čase volebnej kampane volieb prezidenta Slovenskej republiky v roku 2024, ktorá trvala od 28.03.2024 do 03.04.2024. Už v tejto časti si výrok rozhodnutia sám oponuje, keď uvádza že druhý z príspevkov mal byť uverejnený dňa 29.04.2024 a zároveň tvrdí, že sa tak malo stať v čase volebnej kampane, ktorá mala trvať od 28.03.2024 do 03.04.2024, a teda táto mala skončiť dvadsaťšesť dní pred uverejnením príspevku. Ďalšiu časť výroku rozhodnutia o tom, že týmito príspevkami mal [REDAKOVANÉ] viesť sponzorovanú činnosť v prospech resp. neprospech kandidáta na prezidenta SR, i keď takáto činnosť iných subjektov okrem politických strán, politických hnutí, koalícií politických strán a politických hnutí a kandidátov sa zakazuje, nemožno považovať za presnú identifikáciu týchto príspevkov, ale ide iba o ich hodnotenie, navyše ktoré je v rozpore so samotným výrokom o zastavení konania, ktoré bolo zastavené z dôvodu, že tieto príspevky nie sú priestupkom. Na jednej strane teda prvostupňový správny orgán uvádza, že týmito príspevkami [REDAKOVANÉ] viedol sponzorovanú činnosť v prospech resp. neprospech kandidáta na prezidenta SR (čo je v podstate definícia volebnej kampane) a súčasne tým istým výrokom rozhodnutia uviedol, že skutok nie je priestupkom, nakoľko tieto príspevky neboli volebnou kampaňou, tak ako to vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia.

Výrok rozhodnutia má v presnej, stručnej a úplnej formulácii obsahovať záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého je rozhodnuté. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o prejednávacom priestupku musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby celé konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Tento záver je vyvoditeľný priamo z ust. § 77 zákona o priestupkoch ako aj z ust. § 47 ods. 2 správneho poriadku. V rozhodnutiach trestného charakteru, ktorým je i rozhodnutie o priestupku je nevyhnutné presne vymedziť skutok a popísať konkrétne konanie za aké má byť obvinený z priestupku postihnutý, prípadne konania, ktoré jednoznačne vylučuje deliktuálnu zodpovednosť obvineného. Uvedené rovnako tak platí aj v prípade, že správny orgán konanie zastavuje podľa ust. § 76 ods. 1 zákona o priestupkoch. To je možné v danom prípade zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich nielen kým, kedy a kde mali byť príspevky zverejnené, ale aj samotným obsahom týchto príspevkov, ktorým mal byť priestupok spáchaný. Takáto miera podrobností je nevyhnutná nielen pre celé priestupkové konanie, ale aj pre konanie, ktoré správny orgán zo zákonných dôvodov zastavuje, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie a res iudicata, pre určenie rozsahu dokazovania, ako aj z dôvodu vylúčenia vydania arbitrárneho rozhodnutia. Až takto vydané rozhodnutie môže jednoznačne určiť, čoho sa mal obvinený z priestupku dopustiť a v čom spáchaný priestupok spočíva, prípadne dôvody, pre ktoré skutok nie je priestupkom. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pričom nepostačuje, ak by tieto náležitosti boli uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva práve v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práva a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorej je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia, povinnosti či sankcie boli uložené, prípadne ako v danom prípade, presne aké konanie o priestupku bolo rozhodnutím zastavené.

Bez presnej identifikácie skutku jeho popisom vo výroku rozhodnutia nie je možné skutok posúdiť po právnej stránke, a tým ani preskúmať takéto rozhodnutie v rámci riadnych alebo aj mimoriadnych opravných prostriedkov. Preskúmaním protestom prokurátora napadnutého rozhodnutia ako aj s vecou súvisiacim administratívnym spisom nadriadený orgán zistil, že nie len vo výroku rozhodnutia, ale v celom spise absentuje komplexné znenie príspevkov [REDAKOVANÉ] na sociálnej sieti Facebook, ktorými mali byť priestupky spáchané. Pritom presná identifikácia príspevkov s uvedením ich znenia bola potrebná už v čase začatia konania o priestupku. Tu treba uviesť, že daný priestupok sa prejednáva podľa § 67 ods. 1 zákona o priestupkoch z úradnej povinnosti a konanie bolo začaté prvým úkonom voči účastníkovi konania, a teda oznámením [REDAKOVANÉ] o začatí konania o priestupku. Pred začatím konania o priestupku by mal mať správny orgán prejednávajúci priestupok ustálený skutok tak, aby minimálne v hrubých rysoch vyplývalo, že tento skutok môže byť priestupkom. Nedostatočná identifikácia skutku pri začatí konania ako aj v jeho priebehu môže zapríčiniť porušenie práva obvineného na obhajobu, keď bez presnej identifikácie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu sa nemôže k takémuto skutku, riadne vyjadriť a navrhovať dôkazy, klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke a pod.

Vzhľadom k tomu, že protestom prokurátora napadnuté rozhodnutie vo výrokovvej časti neobsahuje presné vymedzenie skutku, keď nepopisuje konkrétne konanie (príspevky s uvedením konkrétnych výrokov), ktorými podľa rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nebol spáchaný priestupok, nadriadený orgán sa nevie vyjadriť nielen k argumentácii prokurátorky v proteste prokurátora ku konkrétnym vyjadreniam prvostupňového správneho orgánu uvedeným v odôvodnení rozhodnutia, ale ani k predloženiu protestu prokurátora prvostupňovým správnym orgánom. V danom prípade bez presného vymedzenia skutku o ktorom sa konalo a zistenia skutkového stavu by v prípade právneho posúdenia nadriadeným orgánom išlo iba o nanajvýš hypotetické vyjadrenie, bez akejkoľvek relevancie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nakoľko nadriadený orgán po preskúmaní napadnutého záznamu o odložení veci a protestu prokurátora nenašiel žiadne dôvody na to, aby protestu prokurátora nevyhovel a protestom prokurátora napadnuté rozhodnutie ponechal v platnosti, podľa § 24 ods. 7 zákona o prokuratúre protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I, číslo: Pd 39/25/1101-4 zo dňa 13.05.2025 vyhovel a rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava č. OU-BA-OVVS2-2024/389699-014 zo dňa 28.11.2024, právoplatné dňa 27.12.2024, ktorým podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch zastavil priestupkové konanie proti obvinenému [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zo spáchania priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona o volebných kampani, zrušil.

Poučenie

Proti tomuto rozhodnutiu o proteste prokurátora môžu prokurátor a účastníci konania podľa § 24 ods. 11 zákona o prokuratúre podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom úrade Bratislava, odbore opravných prostriedkov, referáte vnútorných vecí, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava. Toto rozhodnutie je po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku preskúmateľné súdom.

vedúci odboru

Informatívna poznámka - tento dokument bol vytvorený elektronicky orgánom verejnej moci

IČO: 00151866 Suffix: 10010

Doručuje sa

, Slovenská republika
Krajská prokuratúra v Bratislave, Okresná prokuratúra Bratislava I (k číslu Pd 39/25/1101-4), Vajnorská 1317/47,
831 03 Bratislava-Nové Mesto, Slovenská republika
Okresný úrad Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy, Tomášiková 46, 832 05 Bratislava-Nové Mesto,
Slovenská republika